

14. mar. 1843

FAKTA

Dato:

14. mar. 1843

Sidetal:

Dagbog A, side 140-141

Dagbogens placering:

Det kgl. Bibliotek NKS 4201, I, 4°

Trykt udgave:

Mogens Lebech (red.): Et Aar af mit

Liv, København 1967, s. 150; Jesper

Svenningsen (red.): Seks år af et liv.

Johan Thomas Lundbye – Dagbøger

om tro, skæbne, kunst og kærlighed,

København 2018, s. 158-159

TRANSSKRIFTION

14 Martz.

Det er idag min afdøde Faders¹ Fødselsdag. Igaar modtog vi Efterretning om at Theodor har ogsaa forlovet sig.² For 8 Dage siden døde min Onkel i Rudkjøbing.³ Saaledes krydse sørgelige og glædelige Tanker gennem mit skjøre Hoved. Hvorfra faaer jeg Kraft og Ro, Mod og Glæde til at leve. Tiden iler, og kunde jeg spore den, da vilde jeg, thi den har lært mig: at jeg forstaaer ikke at bruge den, saa er det jo bedre at den er forbi for mig. Hvor jeg dog ogsaa passer daar- •141• ligt til Verden. Igaar lod jeg mig overtale til at gaa hen paa en Maskerade, Kunstnerne havde. Skovgaard og jeg vare klædte som Østerlændere,⁴ jeg fandt virkelig Dragterne kjønne, jeg forstod rigtignok ikke at bære min, men jeg lagde dog Mærke til at selv Skovgaard, der virkelig tog sig godt ud forstod man ikke, Kunstnere! Smagløse Militair Costumer o. s. v. var Flerheden, og kun faae var der, som egentlig fornøiede mig. Munterheden var for vild og raa dog for mig til at jeg kunde føle mig hyggelig. Flere fortræffelige Damemasker var der og iblandt dem een, der mindede mig om Louise Neergaard i hendes Oldemoders Dragt; det var en ung Tornam,⁵ og han var virkelig kjøn som Dame. Han stod med Ryggen vendt mod mig, men hvor studsede jeg, da han bøiede Hovedet lidt til Siden saa jeg saae Kinden – o Louise! jeg var atter paa Vedbyegaard, stod nær ved Dig, der i det fulde Lys var saa yndig med den gamle Dragt, at jeg hiin Aften maatte forbauses over en Skjønhed, jeg ellers ikke troede Dig i Besiddelse af, naar jeg saae Dig i Din daglige, simple Kjole. Nu er 4 af mine Brødre forlovede, og i Familien har man spaaet: at jeg skulde været den anden, – I tog feil, Kjære! [overstreget: jeg er ikke videre, end, at jeg kun har seet een Pige, jeg har kunnet elske.] |er det ikke nok? om hun kan elske mig? men det er Spørgsmaalet. | Louise Marie! Nu er det snart et Aar siden jeg begyndte denne Bog – jeg har i det havt flere bedrøvede end glade Timer, men nu i den sidste Tid har jeg opnaaet, hvad jeg tør vente, er saa lykkelig som jeg kan være, men under alle Omskiftelser var dog Du min kjæreste Tanke!

¹ Joachim Theodor Lundbye (1778-1841), oberst og chef for raketkorpset.

² Lundbyes yngste storebror, Theodor Lundbye (1816-1907) blev i 1845 gift med Frederikke Kirstine Leger (1815-1886).

³ Lundbyes farbror, toldinspektør, major Hans Christian Lundbye (1782-1843).

⁴ Lundbye malede vennen i kostume, Ny Carlsberg Glyptotek, MIN 3185 (Karl Madsen: Johan Thomas Lundbye 1818-1848, København 1949, nr. 136).

⁵ Kobberstikker Johan Christian Thornam (1822-1908).

140. et Ord kalde min hele Livsljst tilhaad, og j^{eg} er
saaledes som en Balde for de forskjelligste Livs-
Guds Guds! Naad Gavn j^{eg} j^{eg} paa samme Jord? j^{eg} maad
to engang i Grevningen to Maend, de vare fattigt
blode, under Comen her den ene en lille sort Kiste,
hans Kommetorblade var lagt oven den og over
Skulderen - den lille var dog stung at hans til Gaven
Hjemme i den fattige Stue sad vel Madmen gradvise
over den lille, min nylig saer, for Kisten blev lukket
hvorf^{or} gæd den, gode Kone? den lille Plei, den datter
Det Barn er maaskee allerede jevnet, Det Barn som
den fattede med Smerte og pleiede Nætter os dage tænke
Fangen paa uden Liv, o, kunde j^{eg} gjengive Dig den lille
og gele dese hans Plads under Præstevænet - Den gæder
for det Barns Læd - j^{eg} maad gæde over mit Liv!

Ikke min - men Din. Villie skee! 14 Martz.

Det er idag min afdøde Faders
Fødselsdag. Gaaer maatte i
Eftertænkning om at Theodores
her ogsaa forlovet sig. For
8 Dage siden døde min Onkel
i Hvidkjøbing. Saaledes bringe
se sorgfulde og glædelige Tanker
gjennem mit skjøne Blod.
Blivstue pæer j^{eg} Kraft og
No, Mod og Glæde til at leve.
G^{od}den iler, og hinde j^{eg} spore
Den, da vilde j^{eg}, thi den
har leet mig: at j^{eg} forstaae ikke
at bringe den, saa er det jo
helst at den er forbi for mig.
Hvor j^{eg} dog ogsaa passet daad.

J. Martz

lygt til Herden. I gaar lad j mig overtale til at gaar hen 191.
fra en Maskerade, Kunstnerne havde. Skougard j j
være blødt som Potalandens, j fandt virkelig Dragten
kjønne, j fasted rigtigste ikke at bare min, men j
lagde dog Mærke til at selv Skougard, der virkelig tog
sig godt ind forestod man ikke, Kunstners! Smagløse
Militaire Costumes o. s. v. var Flækken, og kin face
var der, som egentlig fornøjede mig. Minn tørheden var
for vild og raa dog for mig til at j kunde føle mig
kiggelig. Flere fortreffelige Dames masker var der og ikkelt
Nem een, der mindede mig om Louise Nergaard i hen-
nes Aldermors Dragt; det var en ung Fornam, og han
var virkelig kjøn som Dame. Han stod med Sjigge
sænt med mig, men her o'hoiside j, da han hørde
pløvedet lidt til siden saa j saae Kinden - o Louise!
j var atter fra Vedtj' gaane, stad nær ved Dig, der
i det fælde Dje var saa yndig med den gamle Dragt,
at j hviin Aften maatte forbanes over en Skjøn hed,
j eller ikke troede Dig i Besiddelse af, naar j saa
Dig i Din daglige, simple Kjole. Nu er 4 af mine
Brodre forlaede, og i Familien har man spraaet at
j skulde været den anden, - I ty fejl, Kjære! ~~ikke vilde~~
i some, end at j har set een Bage, j har hørt
et eller Louise Marie! Nu er det snart et Aar siden
j begyndte denne Dag - j har i det haub flere bedri-
vede end glade Timer, saa mi i den sidste Tid har j
opnaet, hvad j trø hente, er saa lykkelig som j kan være,
men imdu alle Omskiftelser var dog Din min kjæreste Takke!

er det ikke nok?
om den kan
dette mig? som
det er rigtig
let.